

[REDACTED]

Okresní soud v České Lípě
Děčínská 390
470 01 Česká Lípa

305/98 / 2021

V [REDACTED] dne 25.5.2021

Žadatel:

[REDACTED]

Věc: Žádost o informace

Tímto nadepsaný soud zdvořile žádám ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o **zaslání všech meritorních rozhodnutí** v anonymizované podobě **vydaných od roku 2014 u nadepsaného soudu v řízeních o žalobě z rušené držby ve smyslu § 176 a násl. OSŘ.**

Poskytnutí uvedených rozhodnutí necht' je provedeno zasláním do mé datové schránky.

Za vyřízení této žádosti předem děkuji.

S úctou,

[REDACTED]

Doručeno datovou schránkou

ELEKTRONICKY NEPODEPSÁNO

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 25078 / 2021 Ev. číslo: 91d56e16-b966-4ff6-b3ca-dfc854351ac2
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 911494278
 Věc: žádost 106

Odesílatel:

ID schránky: [redacted] Typ datové schránky: [redacted]
 Osoba: [redacted] Adresa: [redacted]

Dodáno do DS dne: 25.05.2021 22:05:24 **Odesláno do DS dne:** 25.05.2021 22:05:23
 Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podepsal: Podpis je platný Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4
 Sériové číslo certifikátu: 0152a467 Platnost: 21.08.2020 - 10.09.2021
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 25.05.2021 22:05:23)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 25.05.2021 18:20:28
 Datum a čas autom. ověření: 25.05.2021 22:07:32

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		20210525 ZADOST O INFO DRZBA OS CL.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 25.05.2021 22:07:32 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.clj.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 98/2021
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 2. června 2021

ŽADATEL: [REDACTED]

Vážen [REDACTED]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 25.05.2021, Vám v příloze zasílám meritorní rozhodnutí vydaná Okresním soudem v České Lípě od roku 2014 v řízeních o žalobě z rušené držby ve smyslu § 176 a násl. o.s.ř.

příloha: 5x

S pozdravem

Mgr. Eva Červenková v. r.
místopředsedkyně soudu

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Lukášovou ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce] zastoupený, Mgr. Kamilem Štěpánkem, advokátem se sídlem Česká Lípa, Jindřicha z Lipé 113

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

o žalobě z rušené držby

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se rušení držby pozemku parc. [adresa] v [katastrální území] [obec] a obci [obec] (pozemek je zapsán u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa na [list vlastnictví]) navážení balvanů na něj a obnovit původní stav.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení k rukám zástupce žalobce Mgr. Kamila Štěpánka, advokáta se sídlem Česká Lípa, Jindřicha z Lipé 113 ve výši 10.627 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce žádal, aby žalovanému bylo uloženo zdržet se rušení držby shora uvedeného pozemku a obnovit v místě původní stav. Na odůvodnění své žaloby uvedl, že je vlastníkem tohoto pozemku, žalovaný užívá dům [adresa] v sousedství pozemku žalobce p. [číslo]. Žalovaný dne 13. 12. 2017 nebo dne 14. 12. 2017 navozil na žalobcův pozemek p. [číslo] kameny o váze několika desítek kilogramů, tím bylo žalobci znemožněno odjet jeho vozidlem. Žalobce byl nucen kameny odvalit, následně pak vyzval žalovaného, aby se nadále zdržel všech zásahů do žalobcovy držby uvedeného pozemku. Žalovaný toto nerespektoval a opět kameny na žalobcův pozemek umístil. Žalovaný tak zasahuje do držby žalobcova vlastnického práva, brání jeho výkonu a omezuje jej.

Podle §177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné držení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle §1003 občanského zákoníku není nikdo oprávněn držbu svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Podle §1007 odst. 1 občanského zákoníku byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Dle odstavce 2 tohoto ustanovení vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání. Podle §1008 odst. 1 občanského zákoníku soud zamítne žalobu na ochranu nebo na uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí 6 týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do 1 roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

V posuzovaném případě se soud nejprve zabýval tím, zda žaloba byla podána ve lhůtě stanovené v §1008 odst. 1 občanského zákoníku. Žaloba byla podána dne 27. 12. 2017, k zásahu do

žalobcovy držby došlo nejdříve dne 13. 12. 2017, prekluzivní lhůta 6 týdnů k podání žaloby byla tedy zachována.

Žalobce výpisem z katastru nemovitostí doložil, že je vlastníkem pozemku p. [číslo] v [katastrální území] [obec]. Z čestného prohlášení manželky žalobce [jméno] [příjmení] z 17. 12. 2017 soud zjistil, že právě ona dne 14. 12. 2017 zjistila, že na pozemku p. [číslo] je souvislá řada balvanů, které mají bránit v užívání tohoto pozemku. Následně viděla, že po odstranění balvanů žalobcem žalovaný opětovně na pozemek tyto balvany umístí uje.

Dále žalobce doložil geometrický plán uvedeného místa s fotodokumentací, ze které je zřejmé, že na příjezdové cestě jsou umístěny kameny, přes které nelze přejít.

Z uvedených zjištění dospěl soud k závěru, že žalobce prokázal, že je žalovaným svémocně rušen v držbě svého pozemku p. [číslo] v [katastrální území] [obec]. Podmínky pro rozhodnutí dle §177 odst. 1 o. s. ř. jsou tedy splněny. Soud proto na základě žaloby o ochranu držby dle §1003 občanského zákoníku rozhodl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

Žalobce měl ve věci plný úspěch, má tedy podle §142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náklady jsou zde tvořeny zaplaceným soudním poplatkem 5.000 Kč a odměnou advokáta za 2 úkony právní služby po 1.500 Kč podle §9 odst. 1 a §7 bod 4 vyhl. č. 177/96 Sb. (převzetí zastoupení a sepis žaloby) a za 1 úkon právní služby za 750 Kč za jednoduchou výzvu k plnění dle §11 odst. 2 písm. h) vyhl. č. 177/96 Sb. K uvedeným úkonům advokátu náleží 3 paušální náhrady hotových výdajů podle §13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. po 300 Kč. Součástí nákladů řízení je také DPH ve výši 21 % z částky 4.651 Kč, t.j. 977 Kč Celkem takto vypočtené náklady řízení činí přiznaných 10.627 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem Liberec prostřednictvím zdejšího soudu, a to ve trojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Česká Lípa 8. ledna 2018

JUDr. Ivana Lukášová
samosoudkyně

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Lukášovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátem Mgr. Petrem Sigmundem,
sídlem Jiráskova 614/11, 470 01 Česká Lípa,

proti

žalovanému: Severočeské vodovody a kanalizace, a. s., IČO 49099451,
sídlem Přítkovská 1689/14, 415 50 Teplice - Trnovany,

o žalobu na zdržení se rušení držby práva na dodávku pitné vody

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se rušení držby práva na dodávku pitné vody žalobkyni na základě smlouvy o dodávce pitné vody uzavřené účastníky, evid. č.: [číslo].
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Sigmunda, advokáta se sídlem Česká Lípa, Jiráskova 614 ve výši 6 356 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 25.11.2002 žalobu na ochranu rušené držby, konkrétně na ochranu držby práva na dodávku pitné vody. Na odůvodnění žaloby uvedla, že dne 21.7.2007 uzavřela s žalovaným smlouvu o dodávce pitné vody žalovaným do nemovitosti ve spoluvlastnictví žalobkyně na adrese [adresa žalobkyně]. Dodatkem ze 17.1.2008 a smlouvou téhož data byla smlouva uzavřena s druhým spoluvlastníkem nemovitosti a byla změněna na dobu neurčitou. Od této doby žalovaný nepřetržitě do objektu [adresa] dodává pitnou vodu a žalobkyně hradí vyměřené zálohy a platby z vyúčtování. Smlouvou účastníků se žalovaný zavázal dodávat do nemovitosti ve spoluvlastnictví žalobkyně vodu z veřejného vodovodu v maximálním množství 1m³ za den.

V roce 2020 obdržela žalobkyně vyúčtování, dle kterého žalovaný požaduje za období od 1.3.2019 do 29.6.2020 za odběr 1115m³ zaplacení částky 48 964 Kč po odpočtu zaplacených záloh ve výši 6 000 Kč. Žalobkyně považuje tak vysoký odběr za nemožný, více než dvojnásobně bylo překročeno sjednané množství dodané vody na den a také maximální hodinové množství dodávané vody určené kapacitou vodoměru 0,1m³ za hodinu. V předchozích obdobích činila spotřeba žalobkyně 75-82m³ za rok. Žalobkyně proto vyúčtování reklamovala a požádala žalovaného o doplnění informací tak, aby výše vyúčtování mohla být přezkoumána. Žalovaný požadované informace neposkytl s tím, že jsou irelevantní pro vyřízení reklamace. Žalovaný nepodal proti žalobkyni žalobu o zaplacení vyúčtované spotřeby vody, sdělil, že trvá na úhradě vyúčtované částky s tím, že je připraven přerušit dodávku vody. Žalobkyně nabízela složení požadované částky do soudní úschovy s tím, že otázka výše by v mezidobí byla účastníky vyjasněna, na toto řešení však žalovaný nepřistoupil a poprvé v emailu dne 5.11.2020 upozornil žalobkyni na možné přerušování dodávky vody, toto sdělení opakoval 13.11.2020 a také zaslal SMS dne 24.11.2020. Žalobkyně nemovitost čp [adresa] užívá se svým druhem a přerušování dodávky pitné vody by zásadním způsobem narušilo způsob jejího života a bylo by zásahem do pokojného vztahu a oprávněné držby práva na dodávku pitné vody. Dle názoru žalobkyně nelze, „vynucovat“ zaplacení jakékoliv, zjevně nepřiměřené částky za dodávku vody pohružkou zastavení dodávky vody.

2. Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba zařizovat. Podle § 987 obč. zák. je držitel ten, kdo vykonává právo pro sebe. Podle § 988 odst. 1 obč. zák. lze držet právo, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon. Podle § 989 obč. zák. vlastnické právo drží ten, kdo se věci ujal, aby ji měl jako vlastní. Jiné právo drží ten, kdo je počal vykonávat jako osoba, jíž takové právo podle zákona náleží, a komu jiné osoby ve shodě s ním plní.

3. Podle § 1003 obč. zák. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Podle § 1008 odst. 1 obč. zák. soud zamítne žalobu na ochranu nebo uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí 6 týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

4. V posuzovaném případě se žalobkyně dozvěděla o rušení držby z emailu zasláního zástupci žalobkyně dne 5.11.2020, který byl připojen k žalobě. Z tohoto emailu vyplývá, že žalovaný považuje reklamaci žalobkyně za účelovou a jí požadované informace za jdoucí nad rámec odběratelského vztahu i nad rámec reklamace odebraného množství pitné vody. Zároveň žalovaný v tomto emailu stanovuje, „náhradní“ datum splatnosti faktury do 16.11.2020 s tím, že pokud nedojde k úhradě či k uzavření dohody o splátkách, bude žalovaný nucen přistoupit k přerušení dodávky vody do odběrného místa žalobkyně. Žaloba v dané věci byla podána 25.11.2020, tedy včas, ve lhůtě stanovené v § 1008 obč. zák.

5. Dle názoru soudu právo na dodávku pitné vody je právem, které má namysli citované ustanovení § 988 odst. 1 obč. zák. a zároveň žalobkyně toto právo drží ve smyslu § 989 obč. zák., neboť je počala vykonávat jako osoba, které takové právo náleží na základě smlouvy účastníků. Žalovaný pak dle této smlouvy žalobkyni ve shodě s jejím právem od roku 2007 plní. Z uvedených důvodů má tedy žalobkyně právo domáhat se ochrany této držby ve smyslu § 1003 obč. zák.

6. Podle § 178 o.s.ř. se v řízení soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Podmínkou úspěšnosti žaloby z rušené držby je tedy to, aby žalobce prokázal existenci poslední držby a její svémocné rušení.

7. V posuzovaném případě je ze smlouvy [číslo] ze dne 21.7.2007, z dodatku k této smlouvě ze 17.1.2008 a ze smlouvy [číslo] ze 17.1.2008 zřejmé, že žalovaný se zavázal, a to na dobu neurčitou dodávat pitnou vodu z veřejného vodovodu do odběrného místa, na adrese [adresa žalobkyně], a to v limitním množství 1m³ za den, v množství určujícím kapacitu vodoměru 0,1 m³ za hodinu.

Z faktury [číslo] ze dne 29.6.2020 soud zjistil, že žalovaný za období od 1.3.2019 do 29.6.2020 vyfakturoval žalobkyni za dodávku 1115m³ vody částku 54 964 Kč, po započtení zaplacených záloh ve výši 6 000 Kč zbývá uhradit 48 964 Kč s datem splatnosti 16.7.2020. Součástí vyúčtování k faktuře je také poučení o tom, že spotřeba vody oproti minulému období vzrostla více než o 50%. Soudu byl předložen také zkušební protokol [číslo] z 22.5.2020 s čestným prohlášením [jméno] [příjmení], vodoinstalatéra, že na objektu [číslo] nezjistil žádnou závadu na vodovodním potrubí.

8. Soud konstatoval dále korespondenci mezi zástupcem žalobkyně a žalovaným, ze které je zřejmé, že žalobkyně provedla reklamaci vyúčtované spotřeby, žádala žalovaného o údaje k přezkoumání vykázané spotřeby. Zástupce žalobkyně nabízel žalovanému možnost složení požadované částky do soudní úschovy do doby řádného přezkoumání fakturované částky. Žalovaný sdělil, že reklamaci žalobkyně považuje za neoprávněnou s tím, že přikročí k vymáhání dluhu. V emailu z 5.11.2020 pak žalovaný upozorňuje na možné přerušování dodávky vody, pokud nedojde k úhradě či dohodě o splátkách. Dne 24.11.2020 pak žalobkyně obdržela SMS o přerušování dodávky vody do jejího objektu dne 25.11.2020 z důvodu nezaplacení shora uvedené faktury.

9. Z uvedených zjištění dospěl soud k závěru, že žalobkyně předloženými smlouvami prokázala existenci poslední držby práva na dodávku pitné vody. I když zákon o vodovodech a kanalizacích umožňuje dodavateli přerušit dodávku vody z důvodu dluhu odběratele na vodném nebo stočném, v daném případě se dle názoru soudu nejedná o přerušení dodávky vody v situaci, kterou má zákon o vodovodech a kanalizacích na mysli. Z konstatovaných listin je zřejmé, že dodávka vody probíhá více než 10let bez problémů s platbami od žalobkyně. Skutečnost, že naposledy vyúčtovaná částka za vodu výrazně převyšuje předchozí vyúčtování, vyplývá ze samotné faktury žalovaného. Z korespondence mezi účastníky pak je nepochybné, že žalobkyně se nebrání úhradě vodného, ovšem žádá po žalovaném informace, na základě kterých by výši vyúčtovaného vodného mohla přezkoumat. Spornost vyúčtování je dle názoru soudu dána i tím, že je překročen účastníky sjednaný denní limit dodávky vody. Proto má soud za prokázané, že přerušení dodávky pitné vody do odběrného místa žalobkyně by představovalo ze strany žalovaného svémocné rušení držby práva na dodávku pitné vody. Opačný výklad by dle názoru soudu mohl vést k tomu, že jakkoliv vysoká a detailně nepřezkoumatelná neuhrazená částka odběratelem by mohla vést k zastavení dodávky vody. Proto bylo žalobě vyhověno.

10. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, má tedy dle § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náklady jsou zde tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč, odměnou advokáta žalobkyně za dva úkony právní služby, podle § 9 odst. 1 vyhl.č. 177/96 Sb. po 1 500 Kč (převzetí zastoupení a sepsí žaloby), dvěma paušálními náhradami hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/96 Sb. po 300 Kč a DPH ve výši 21 % z částky 3 600 Kč, tj. 756 Kč Celkem takto vypočtené náklady řízení činí přiznaných 6 356 Kč.

Poučení:

Toto usnesení je předběžně vykonatelné (§ 171 o.s.ř.).

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Česká Lípa 2. prosince 2020

JUDr. Ivana Lukášová
samosoudkyně

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Plška a soudkyně JUDr. Andrey Milichovské a Mgr. Heleny Bláhové ve věci:

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátem Mgr. Petrem Sigmundem, sídlem Jiráskova 614/11, 470 01 Česká Lípa,

proti

žalovanému: Severočeské vodovody a kanalizace, a. s., IČO 49099451, sídlem Přítkovská 1689/14, 415 50 Teplice - Trnovany,

o žalobě na zdržení se rušení držby práva na dodávku pitné vody, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v České Lípě č. j. 12 C 355/2020 – 41 ze dne 2. 12. 2020

takto:

- I. Usnesení okresního soudu se potvrzuje ve správném znění tak, že žalovaná je povinna zdržet se rušení držby práva na dodávku pitné vody žalobkyni na základě smlouvy o dodávce pitné vody evid. č. [číslo] přerušením dodávky pitné vody v souvislosti s vymáháním doplatku z vyúčtování [číslo].
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám Mgr. Petra Sigmunda náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 7 819 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud uložil žalované povinnost zdržet se rušení držby práva na dodávku pitné vody žalobkyni na základě smlouvy o dodávce pitné vody uzavřené účastnicemi pod e. č. [číslo] s tím, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech řízení k rukám Mgr. Petra Sigmunda částku 6 356 Kč do tří od právní moci usnesení. Okresní soud vzal za prokázané smlouvou uzavřenou pod [číslo] ze dne 21. 7. 2007 ve znění dodatku k ní ze dne 17. 1. 2008, že žalobkyně je oprávněna odebírat od žalované, a to na dobu neurčitou pitnou vodu z veřejného vodovodu do odběrného místa na adrese [adresa žalobkyně], v limitním množství 1 m³ za den, v množství určujícím kapacitu vodoměru 0,1 m³/hodina. Z faktury [číslo] ze dne 29. 6. 2020 pak bylo zjištěno, že žalovaná za období od 1. 3. 2019 do 29. 6. 2020 vyfakturovala žalobkyni za dodávku pitné vody v množství 1115 m³ částku 54 964 Kč, přičemž po započtení žalobkyni zaplacených záloh za dané období ve výši 6 000 Kč má pak nedoplatek ve výši 48 964 Kč, který měla zaplatit do 16. 7. 2020. Též vzal za prokázané, že spotřeba vody oproti minulému období vzrostla více než o 50 %, přičemž soud vzal v potaz žalobkyni předložený zkušební protokol [číslo] ze dne 22. 5. 2020, obsahující čestné prohlášení vodoinstalatéra [jméno] [příjmení], že na objektu, kde je odběrné místo žalobkyně, nezjistil žádnou závadu na vodovodním potrubí. Z korespondence mezi účastnicemi je zřejmé, že žalobkyně provedla reklamaci vyúčtované spotřeby včetně žádosti o přezkoušení správnosti vodoměru, zástupce žalobkyně nabízel možnost složení sporné částky coby nedoplatku z předmětného vyúčtování do soudní úschovy do doby řádného přezkoumání fakturované částky, avšak žalovaný sdělil, že reklamaci žalobkyně považuje za neoprávněnou s tím, že přikročí k vymáhání dluhu. V emailu z 5. 11. 2020 pak žalovaná upozornila na možnost přerušování dodávky vody, pokud nedojde k úhradě či dohodě o splátkách předmětného dluhu. Dále soud vyšel ze sdělení žalobkyně, že dne 24. 11. 2020 obdržela SMS od žalované o tom, že jí má být přerušena dodávka vody do odběrného místa dne 25. 11. 2020 z důvodu nezaplacení uvedené faktury. Okresní soud učinil závěr, že žalobkyně se domáhá ochrany

jejího obligačního práva na dodávku pitné vody do předmětného odběrného místa ve smyslu § 1003 o. z., kdy počínání žalované považuje žalobkyně za svémocné rušení držby předmětného práva, jehož existenci žalobkyně prokázala citovanými smlouvami. I když zákon o vodovodech a kanalizacích umožňuje dodavateli přerušit dodávku vody z důvodu dluhu odběratele na vodném nebo stočném, na což se žalovaná v průběhu řízení odkázala, v daném případě se podle názoru okresního soudu nejedná o přerušeni dodávky vody v situaci, kterou má zákon o vodovodech a kanalizacích na mysli. Z konstatovaných listin je zřejmé, že dodávka vody probíhá více než 10 let bez problémů s platbami od žalobkyně, též je zjevné, že naposledy vyúčtovaná částka za vodu výrazně převyšuje předchozí vyúčtování prováděné ze strany žalované vůči žalobkyni, jak vyplývá ze samotné sporné faktury na nedoplatek vodného. Spornost vyúčtování je dle názoru soudu dána i tím, že je překročen účastnicemi sjednaný denní limit dodávky vody. Případné přerušeni dodávky pitné vody do odběrného místa žalobkyně by představovalo ze strany žalované svémocné rušení držby práva na dodávku pitné vody a opačný výklad by mohl vést k tomu, že jakkoliv vysoká a detailně nepřezkoumatelná neuhrazená částka odběratelem by mohla vést k zastavení dodávky vody. Náklady řízení žalobkyni zcela ve věci úspěšné, které jí byly přiznány s odkazem na § 142 odst. 1 o.s.ř., představují zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč, odměnu advokáta žalobkyně za 2 úkony právní služby po 1 500 Kč podle § 9 odst. 1 advokátního tarifu, a to za převzetí zastoupení a sepsí žaloby, 2 režijní paušály po 300 Kč za tyto úkony dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a DPH z odměny a režijních paušálů ve výši 21 %, tedy částku 756 Kč.

2. Proti usnesení okresního soudu se včas v celém rozsahu odvolala žalovaná pro nesprávné právní posouzení věci. Má za to, že dodávka pitné vody na základě smlouvy mezi účastnicemi uzavřené dne 21. 7. 2007 se sice zásadně řídí soukromoprávním předpisem, tedy občanským zákoníkem, pokud však jde o vznik a obsah samotného závazku k dodávce vody z veřejného vodovodu, je třeba poukázat na to, že se uplatní právní úprava ve speciálním předpise, a to v zákoně č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích a z úhlu režimu zvláštních pravidel pro dodávku vody, v tomto zákoně upravených, je třeba poměřovat i otázku práva žalobkyně na ochranu držby jejího práva na dodávku pitné vody. § 16 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích výslovně stanoví, že množství dodané vody měří provozovatel vodoměrem, který je stanoveným měřidlem podle zvláštních právních předpisů, přičemž vodoměrem registrované množství dodané vody je podkladem pro vyúčtování dodávky (fakturaci) vody. Podle § 17 odst. 3 citovaného zákona vodoměr podléhá úřednímu ověření podle zvláštních právních předpisů. Má-li odběratel pochybnosti o správnosti měření, nebo zjistí-li závadu na vodoměru, má právo požádat o jeho přezkoušení. Výsledek přezkoušení oznámí provozovatel neprodleně písemně odběrateli. Žalobkyně požádala písemně o úřední přezkoušení měřidla v předmětném odběrném místě dne 17. 3. 2020. To provedlo na základě dohody o přezkoušení vodoměru ze dne 19. 3. 2020 autorizované metrologické středisko K/50 společnosti RENOVA s.r.o. a shledalo měřidlo bezvadným. Žalovaná v tomto směru jako na důkazy odkazuje na příslušné listiny související s přezkoušením předmětného vodoměru. O výsledku přezkoušení byla žalobkyně vyrozuměna. Stěžejní je pak podle žalované její oprávnění dané § 9 odst. 6 písm. g) zákona o vodovodech a kanalizacích, dle něhož je žalovaná oprávněna přerušit nebo omezit dodávku vody v případě prodloužení odběratele s placením úhrady vodného nebo stočného po dobu delší než 30 dnů, přičemž žalovaná řádně v souladu s odst. 7 písm. a) citovaného ustanovení žalobkyni oznámila přerušeni dodávky vody předem. Sice lze dát za pravdu žalobkyni, že naměřená spotřeba je oproti předchozímu období enormní, ale s největší pravděpodobností mohla být tato způsobena úniky vody v místě odběru. Taková skutečnost však nemůže být přičítána k tíži žalované poté, co měřidlo vyhovělo přezkoušení správnosti měření. Co se týká sjednaného limitu dodávky vody, ten je pouze pro účel garantovaného objemu, který je provozovatel, tedy žalovaná povinna dodat odběrateli, tedy žalobkyni v rámci zajištění plynulého zásobování vodou. Žalovaná má za to, že je oprávněna přerušit dodávku vody a vyžadovat po žalované úhradu za vodné v případě, že splnila veškeré zákonné povinnosti spojené s dodávkou vody, přezkoušení správnosti měření i včas

upozornila na možnost přerušit dodávku vody při nezaplacení sporného nedoplatku. Žalovaná navrhla zrušení napadeného usnesení.

3. Žalobkyně požaduje potvrzení napadeného usnesení, majíc za to, že stávající úprava zákona o vodovodech a kanalizacích nemůže vyloučit ochranu proti rušení držby podle příslušných ustanovení občanského zákoníku. Stejně jako před okresním soudem odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 149/2013 ze dne 14. 5. 2014, v němž Nejvyšší správní soud učinil závěr, že ustanovení zákona o vodovodech a kanalizacích o možnosti přerušení dodávky vody není nástrojem nátlaku k úhradě sporného nároku na úhradu zcela mimořádné platby za dodávku mimořádného množství odebrané vody. Žalobkyně v reakci na argumentaci žalované, zdůrazňující bezvadnost vodoměru zjištěnou v rámci zkušebního měření na základě reklamace žalobkyně, poukazuje na odborné stanovisko Českého metrologického institutu, které doložila okresnímu soudu, v němž jsou popisovány možné příčiny nesprávného měření protečeného množství vody mechanickými vodoměry. Na základě tohoto odborného stanoviska žalobkyně žádala žalovanou o doložení podstatných skutečností tak, aby mohlo být vyloučeno či potvrzeno její podezření o nesprávném měření daným měřidlem. To však žalovaná nenaplnila. Tvzení žalované o nejpravděpodobnější možnosti naměřené enormní spotřeby vody z důvodu úniku vody v místě odběru je zatím pouhou spekulací. Žalobkyně poukazuje na to a snažila se zjistit, zda v době naměřeného mimořádného odběru nenastaly ve vodovodní soustavě takové skutečnosti, při nichž by mohlo dojít k nesprávnému měření. Jednou z takových situací je přerušení dodávky vody a s tím spojené zavzdušnění, kontaminace mechanickými nečistotami a způsobem instalace vodoměru. Dotazy a argumenty žalobkyně vycházející z odborného stanoviska Českého metrologického institutu žalovaná buď ignorovala, nebo odpovědi na ně byly zjevně nepravdivé. I přes tento přístup žalované žalobkyně navrhla složení sporného nedoplatku za odběr vody do úschovy s tím, že bude vyplacena podle výsledku soudního sporu o zaplacení údajného nedoplatku. Ani tento návrh nebyl žalovanou přijat. Žalobkyně připomíná, že zálohy řádně a včas hradí. K výzvě odvolacího soudu k tomuto sdělení o řádných platbách za dodávky vody v předchozím období doložila vyúčtování vodného a stočného za roky 2016, 2017, 2018 a 2020, přehled přijatých plateb žalovanou od žalobkyně na zálohách od dubna do prosince 2020. K výzvě odvolacího soudu pak při odvolacím jednání upřesnila žalobní petit v tom směru, že zdržení se přerušení dodávky pitné vody z předmětné smlouvy o dodávce pitné vody žalovaná požaduje právě jen v souvislosti s vynucováním úhrady doplatku z faktury [číslo] jak je uváděno zejména v oddíle V. žaloby.

4. V reakci na vyjádření žalobkyně k výzvě odvolacího soudu ohledně historie plateb za dodávky pitné vody, a to ve sdělení ze dne 17. 3. 2021 žalovaná vyslovila názor, že žalobkyni předkládané platby za vodné v předchozích obdobích, jakož i objemy odebrané vody v těchto obdobích nemají souvislost s fakturovaným obdobím, na jejich základě nelze posuzovat spotřebu naměřenou ve sporném období 1. 3. 2019 – 29. 6. 2020. Žalovaná setrvala na tom, že s ohledem na výsledek přezkoušení měřidla, kdy toto bylo shledáno bezvadným, nemá žalovaná v úmyslu upouštět od vymáhání pohledávky – nedoplatku ve výši 48 964 Kč za dodanou dodávku pitné vody a trvá na tom, že i za této situace je oprávněna přerušit nebo omezit dodávku vody v souvislosti s prodloužením žalobkyně coby odběratele s placením po dobu delší než 30 dnů ve smyslu § 9 odst. 6 písm. g) zákona o vodovodech a kanalizacích a toto její jednání nelze považovat za výhrůžku ve vztahu k odběrateli. Obě strany v odvolacím řízení ve svých vyjádřeních potvrdily, že dosud k přerušení dodávky vody ze strany žalované do odběrného místa žalobkyně nedošlo.

5. Krajský soud přezkoumal napadené usnesení včetně jemu předcházejícího řízení, které doplnil čtením oznámení o jednostranném zápočtu pohledávek a závazků ze strany žalované ze dne 8. 1. 2021, přehledem přijatých plateb žalovanou ze zákaznického účtu žalobkyně týkající se odběrného místa a vyúčtování vodného a stočného žalobkyni ze strany žalované za období 11. 3. 2016 – 10. 3. 2017 (faktura [číslo]), za období 11. 3. 2017 – 14. 3. 2018 (faktura [číslo]), za

období 15. 3. 2018 – 1. 3. 2019 (faktura [číslo]), za období 30. 6. 2020 – 6. 1. 2021 (faktura [číslo]) a za období 13. 3. 2020 – 6. 1. 2021 (faktura [číslo]) k níž žalobkyně upřesnila, že jde o vyúčtování za odběr týkající se jejího [osoba]. Uvedenými důkazy v odvolacím řízení provedenými je podpořen závěr okresního soudu v napadeném usnesení, že dodávka vody ze strany žalované do odběrného místa žalobkyně na adrese [adresa žalobkyně], probíhá na základě smlouvy ze dne 21. 7. 2017, tedy více než 10 let bez problémů ze strany žalobkyně, která dodržuje platební režim stanovených záloh. Objem dodaného množství pitné vody ze strany žalované do odběrného místa žalobkyně v 3 zúčtovacích obdobích předcházejících spornému období 1. 3. 2019 – 29. 6. 2020 se za období vždy cca 1 roku pohyboval v rozpětí 78 – 82 m³, v období 30. 6. 2020 – 6. 1. 2021 činil 33 m³ ve vztahu k žalobkyni a za období 13. 3. 2020 – 6. 1. 2021 104 m³ ve vztahu k odběru syna žalobkyně. Z faktur za období předcházející spornému období vyplývá, že zálohy placené řádně žalobkyní dostatečně pokrývaly množství odebrané vody, žalobkyně měla přeplatky pohybující se v rozpětí 690 – 782 Kč v příslušných zúčtovacích obdobích.

6. Krajský soud po doplnění dokazování a upřesnění žalobního petitu v souladu se skutkovými tvrzeními v žalobě již obsaženými shora popsáním způsobem shledal skutkové i právní závěry okresního soudu věcně správnými.

7. Žaloba z rušené držby, prostřednictvím níž se žalobkyně domáhá, aby se žalovaná zdržela přerušení dodávky pitné vody s v souvislosti s vymáháním doplatku z vyúčtování [číslo] do smluveného odběrného místa [adresa žalobkyně], slouží k ochraně faktického posledního stavu držby a směřuje vůči jakékoliv jeho svémocné změně. Smyslem řízení o žalobě z rušené držby je snaha o urychlené řešení mezi účastníky prozatímního rázu, tj. nijak v daném řízení neřeší mezi účastnicemi spornou otázku, zda požadavek žalované na nedoplatek za dodávku pitné vody z citovaného vyúčtování ve výši 48 964 Kč je důvodný, či nikoliv. Zodpovězení této otázky, nedojde-li k dohodě mezi účastnicemi, je předmětem jiného nalézacího řízení o žalobě na plnění, nikoliv předmětem zvláštního řízení o žalobě z rušené držby ve smyslu § 176 a následující o.s.ř. V tomto zvláštním řízení se soud omezuje pouze na zjištění dvou předpokladů, a to 1) zda v okamžiku podání žaloby žalobkyně držbu vlastnického či jiného práva ve smyslu § 988 o. z. měla, a 2) zda se žalovaná dopustila jejího svémocného rušení (§ 178 o.s.ř.).

8. Pokud jde o první předpoklad, není mezi účastnicemi sporu, že žalobkyně na základě smlouvy [číslo] ze dne 21. 7. 2007 ve znění dodatku k ní ze 17. 1. 2008 je držitelkou práva, které připouští trvalý nebo opakovaný výkon, a to práva na dodávku pitné vody od žalované do odběrného místa výše specifikovaného, které je objektivně způsobilé být předmětem ochrany držby podle § 1003 o. z., dle jehož druhé věty, kdo je v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

9. Druhým předpokladem, kterým se okresní soud správně zabýval, je, zda ze strany žalované došlo k svémocnému rušení držby uvedeného práva žalobkyně. Bylo povinností žalobkyně prokázat, zda ze strany žalované došlo k jednání, které se navenek jeví jako porušení držby, tedy jako aktuální zásah do stávajících skutečných poměrů. Rušení držby může spočívat v úplném odnětí držby nebo v jiném jejím porušování negativním způsobem, spočívajícím v bránění výkonu práva, přičemž žaloba musí být podána v okamžiku, kdy zásah skutečně trvá. Jedním ze způsobů rušení držby může být za určitých okolností posuzovaných vždy individuálně v rámci daného konkrétního případu, i neoprávněná vyhrůžka (viz Bílý komentář BECK k o. z., bod III k § 1003). Vymezením neoprávněné (bezprávné) vyhrůžky se zabýval Nejvyšší soud např. v rozsudku sp. zn. 22 Cdo 216/2001 ze dne 11. 7. 2002 či sp. zn. 33 Odo 808/2005 ze dne 25. 7. 2007. Bezprávnou vyhrůžkou je vyhrůžka, kterou je vynucováno něco, co nesmí být vynucováno. Může spočívat v tom, že je vyhrožováno něčím, co hrozící vůbec není oprávněn provést, nebo co sice oprávněn provést je, ale nesmí tím hrozit tak, aby někoho pohnul k určitému právnímu úkonu. V dalším rozsudku sp. zn. 29 Odo 409/2006 ze dne 29. 4. 2009 Nejvyšší soud poukazuje na to, že je však třeba pečlivě zvažovat, kdy jednání hrozícího má parametry bezprávné vyhrůžky a kdy jde o oprávněný nátlak. V té souvislosti žalobkyně již u okresního soudu odkazovala na

rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 149/2013 ze dne 14. 5. 2014, v němž Nejvyšší správní soud učinil závěr, že ustanovení § 9 odst. 6 písm. g) zákona o vodovodech a kanalizacích sice umožňuje provozovateli kanalizace přerušit nebo omezit odvádění odpadních vod v případě prodlení odběratele s placením stočného podle sjednaného způsobu úhrady po dobu delší než 30 dnů, nikoliv však v situacích, kdy je neshoda mezi odběratelem a provozovatelem na tom, kolik ona cena stočného vlastně činí.

10. Z uvedeného je zřejmé, že zásadní neshoda mezi účastnicemi je v tom, zda případná aplikace § 9 ods.t 6 písm. g) zákona o vodovodech a kanalizacích ze strany žalované v daném případě má povahu oprávněného nátlaku či zda již jde o bezprávnou vyhrůžku, kdy v takovém případě je namíste žalobě z rušené držby vyhovět. Okresní soud pro zodpovězení této otázky správně zvažoval smysl (úmysl zákonodárce) citovaného ustanovení. Z důvodové zprávy k ustanovení § 9 zákona o vodovodech a kanalizacích vyplývá, že práva a povinnosti provozovatele v něm stanovené (zde žalované) jsou specifikovány vzhledem k tomu, že se jedná o službu, „pro veřejnou potřebu“ s charakterem přirozeného monopolu provozovatele. Též je třeba vzít v potaz, že dodávaná komodita (pitná voda) slouží k uspokojování základních životních potřeb odběratele včetně hygienických, kdy přerušení dodávky vody může mít dopad na zdraví odběratele. Z úhlu těchto skutečností je pak nutno poměřovat smysl práva na přerušení dodávky vody v případě prodlení odběratele s placením za tuto dodávku delší 30 dnů daného provozovateli citovaným ustanovením. Jím je ochrana provozovatele před nepoctivými odběrateli, tedy těmi, kteří neplní svou základní povinnost zaplatit provozovateli za dodávku pitné vody, ač objektivní okolnosti daného konkrétního smluvního vztahu svědčí o tom, že množství dodané pitné vody i cena tohoto plnění jsou najisto postaveny.

11. K posouzení, kde je hranice mezi bezprávnou vyhrůžkou a oprávněným nátlakem při aplikaci daného ustanovení, je pak nutno zvažovat všechny relevantní okolnosti konkrétního případu. Okresní soud ze sporné faktury ze dne 29. 6. 2020, prostřednictvím níž žalovaná žalobkyni vyúčtovala nedoplatek za dodávku pitné vody v objemu 1115 m³ za období od 1. 3. 2019 do 29. 6. 2020 ve výši 48 964 Kč po započtení zaplacené zálohy ve výši 6 000 Kč, ve spojení se zkušebním protokolem vodoinstalatéra [příjmení] ze dne 22. 5. 2020, který nezjistil žádnou závadu na vodovodním potrubí, dovodil, že dodávka vody probíhá mezi účastnicemi více než 10 let bez problémů, vycházejí z toho, že smluvní vztah byl založen smlouvou ze dne 21. 7. 2007. Odvolací soud pro úplnost doplnil skutkový stav k otázce plnění platebních povinností žalobkyně vůči žalované za dodávku pitné vody za několik posledních zúčtovacích období a dále i za období po vyúčtování sporného nedoplatku žalovanou žalobkyni. Z provedeného dokazování před odvolacím soudem je najisto postaveno, že v předchozích 4 letech před vyúčtováním sporného nedoplatku (od 11. 3. 2016) se pohybovala spotřeba pitné vody na straně žalobkyně okolo 80 m³ pitné vody, v roce 2020 byla vyšší v souvislosti, že přibyl odběr syna žalobkyně, kdy se množství odebrané vody pohybovalo okolo 100 m³ za 10 měsíců. Z předložených vyúčtování za předchozí roky je zřejmé, že žalobkyně řádně platila žalované zálohy za dodávku pitné vody, a z přehledu přijatých plateb za období od dubna 2020 vyplývá, že tak činí dosud i poté, kdy mezi účastnicemi vznikl spor ohledně předmětného nedoplatku 48 964 Kč, kdy mělo jít o dodávku pitné vody v množství až 10 x vyšším oproti předchozím zúčtovacím obdobím.

12. S ohledem na výše řečené krajský soud dospěl ke shodnému závěru jako soud okresní, že při posouzení všech významných specifických skutečností daného případu nejde na straně žalobkyně o nepoctivého odběratele. Žalobkyně dlouhodobě řádně plní platební povinnosti vyplývající jí ze smluvního vztahu s žalovanou a v takovém případě je na sdělení žalované v emailech z listopadu 2011 (příp. na SMS, o níž žalobkyně tvrdí, že jí od žalované došla den před podáním žaloby) oznamující přerušení dodávky vody do odběrného místa žalobkyně v případě neuhrazení sporného nedoplatku, nutno pohlížet jako na bezprávnou vyhrůžku ze strany žalované. Okresní soud tedy správně vyhodnotil, že byly naplněny oba pojmové znaky svémocného rušení držby práva žalobkyně na dodávku pitné vody do odběrného místa na adrese [adresa žalobkyně], ze

strany žalované, proto krajský soud výrok I napadeného usnesení v intencích upřesněného žalobního petitu, jak je uvedeno shora ve výroku I, jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

13. Rovněž výrok II napadeného usnesení přiznávající žalobkyni, mající ve věci plný úspěch, podle § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení proti žalované v celém rozsahu, je věcně správný. Protože i výše těchto nákladů byla soudem prvního stupně správně vypočtena podle příslušných ustanovení advokátního tarifu, odvolací soud nákladový výrok rovněž podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

14. V odvolacím řízení byla zcela úspěšná žalobkyně, má tudíž právo na náhradu nákladů odvolacího řízení proti žalované v celém rozsahu podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Ty jsou představovány 3 úkony právní služby (vyjádření k odvolání žalované, písemné podání ze dne 26. 2. 2021 k výzvě odvolacího soudu, účast u jednání odvolacího soudu) po 1 500 Kč podle § 7 bod 4, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu, 3 režijními paušály po 300 Kč za uvedené úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a náhradou za 4 půlhodiny promeškaného času advokáta cestou k odvolacímu jednání z České Lípy do Liberce a zpět po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. Advokátu žalobkyně dále náleží náhrada cestovních výdajů ve výši 662 Kč za cestu k odvolacímu jednání při celkové vzdálenosti Česká Lípa – Liberec a zpět 108 km, při spotřebě vozidla [značka] [registrační značka] 6,2, 1 benzínu 95/100 km a jeho ceně podle vyhlášky č. 589/2020 Sb. 27,80 Kč l a paušální náhradě 4,40 Kč km. Advokátu žalobkyně, jenž je plátcem DPH, náleží též částka odpovídající 21 % DPH z odměny, režijních paušálů a cestovních výloh ve výši 1 357 Kč podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem náklady odvolacího řízení žalobkyně činí 7 819 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Liberec 18. března 2021

Mgr. Ondřej Plšek
předseda senátu

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr Ing Janou Klikovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátkou JUDr. Jarmilou Holovčákovou
se sídlem Arbesova 400/9, Česká Lípa

proti

žalovaným: 1. [celé jméno žalovaného], [datum narození]
bytem [adresa žalovaného a žalovaného]
2. [celé jméno žalovaného], [datum narození]
bytem [adresa žalovaného a žalovaného]

o návrh na vydání rozhodnutí o ochranu rušené držby

takto:

- I. Žalovaným se ukládá, aby se zdrželi rušení vlastnického práva žalobkyně k domu na adrese [obec], který je součástí pozemku p. [číslo] k pozemku p. [číslo] vše v obci [obec], k.ú. [část obce], nemovitosti vyklidili (opustili) a předali žalobkyni včetně všech klíčů od vstupních dveří do domu, od třech vstupních dveří do garáže, a dálkového ovládání od pojezdové vstupní brány.
- II. Žalovaní jsou povinni nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 320 Kč, k rukám zástupkyně žalobkyně, do tří dnů od právní moci usnesení.
- III. Žalovaní jsou povinni zaplatit České republice na účet Okresního soudu v České Lípě soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobkyně podala ke zdejšímu soudu 26. 9. 2019 žalobu z rušené držby dle § 176 o.s.ř. s odůvodněním dle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále také jen „o.z.“) Požaduje, aby soud uložil žalovaným povinnost zdržet se rušení vlastnického práva k nemovitosti žalobkyně, aby tuto nemovitost opustili, vyklidili od svých věcí a žalobkyni předali klíče. V návrhu uvedla, že se [osoba] dne 19. 9. 2019 odjela na [země] k [osoba]. V sobotu 21. 9. 2019 jí telefonoval soused, že na její zahradě stojí cizí auto a něco stěhuje. Žalobkyně žádala o pomoc Policii ČR, která zjistila, že v domě je manžel žalobkyně [jméno] [příjmení] s dalším mužem, kterého označil jako správce domu, a který tam bude bydlet. Po návratu žalobkyně v pondělí (23. 9. 2019) zjistila, že v domě jsou vyměněny zámky, chybí kliky, vstupní brány a branka byla uzavřena řetězy. Přivolaná Policie se do domu dostala násilím, zakročovala proti 3 osobám, které sdělily, že v domě bydlí se souhlasem [jméno] [příjmení], a odmítly odejít a odevzdat klíče žalobkyni. Skutečnost, že žalobkyně se [osoba] v domě bydlí, je dokládána e-mailovou korespondencí právních zástupců žalobkyně a [jméno] [příjmení] a usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 25. 9. 2019, č.j. 15 Nc 13502/2019-14, kterým bylo [jméno] [příjmení] uloženo zdržet se vstupu do předmětné nemovitosti a obtěžování žalobkyně. Dne 25. 9. 2019 u zamčeného domu opět zasahovala hlídka PČR, žalobkyni byl předán klíč od domu, ale žalovaní oznámili, že budou v domě bydlet spolu s žalobkyní a jejím [osoba]. To je dokládáno spisem PČR Žandov.

Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. odst. 1 domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby.

Jednání není třeba nařizovat. Dle ust. § 178 o.s.ř. se v řízení soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Dle ust. § 1003 o. z. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle § 1008 o. z. soud zamítne žalobu na ochranu nebo uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

Soud zjistil, že žaloba byla podána včas, když žalobkyně se dozvěděla o rušení držby dne 21. 9. 2019 a žaloba byla podána 26. 9. 2019.

Z e-mailu zástupkyně žalobkyně ze dne 18. 9. 2019 bylo zjištěno, že zástupkyně žalobkyně sdělila zástupci [jméno] [příjmení], JUDr. Klofáčovi, že žalobkyně se [osoba] v domě v [část obce] bydlí. To plyne i z usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 25. 9. 2019, č.j. 15 Nc 13502/2019-14, které bylo vydáno k ochraně žalobkyně a jejího [osoba] nejen v místě bydliště právě na adrese rodinného domu v [část obce]. Stav poslední držby a jejího svémocného rušení je dále dokladován úředním záznamem o podání vysvětlení ze dne 24. 9. 2019, [číslo jednací] úředním záznamem [číslo jednací] z téhož dne, úředním záznamem o podání vysvětlení ze dne 23. 9. 2019, [číslo jednací] a [číslo jednací], když žalobkyně opakovaně uvedla, že v rodinném domě se zdržuje s trvalými úmysly, což plyne i z vysvětlení žalovaného [celé jméno žalovaného], který uvedl, že, je seznámen s tím, co u [příjmení] momentálně probíhá (...).“ Dle uvedených spisů PČR došlo v době dovolené bez vědomí a souhlasu žalobkyně k nastěhování žalovaných do nemovitosti. Žalovaní (zřejmě ve spolupráci s manželem žalobkyně) vyměnili v celé nemovitosti zámky a znemožnili žalobkyni nemovitost používat. I když byl následně žalobkyni předán jeden klíč k domu, žalovaní za přítomnosti příslušníků PČR uvedli, že v domě hodlají setrvat, a to bez ohledu na zjevný nesouhlas žalobkyně.

Žaloba na ochranu držby je zvláštním institutem, k jehož projednání není třeba nařizovat jednání a ve věci samé se rozhoduje usnesením (ust. § 180 o.s.ř.). Slouží k ochraně posledního faktického stavu držby a k jeho navrácení. Soud není oprávněn zkoumat právní otázky, omezuje se na zjištění skutkového stavu. Pro úspěšnost žaloby z rušené držby je postačí, aby žalobce prokázal, že je držitelem věci a že žalovaný jeho držbu svémocně ruší; obecný soud zkoumá zejména skutkový stav a přihlídně ke všem podstatným okolnostem posuzované věci. Na základě shora uvedeného má soud za to, že bylo zcela nepochybně zjištěno, že žalovaní zasáhli do pokojné držby žalobkyně, když svou přítomností i výměnou zámků svémocně ruší poslední pokojnou faktickou držbu, jež svědčí žalobkyni. Žalobkyně nesouhlasila s přítomností třetích osob ve svém bydlišti, nedala k tomuto souhlas. S ohledem na uvedené a zákonnou lhůtu pro rozhodnutí soud bez dalšího zjišťování žalobě vyhověl. Usnesení je předběžně vykonatelné (§ 171 o.s.ř.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 4 320 Kč Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 7 odst. 4 a § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 10 000 Kč sestávající z částky 1 500 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby ve věci, včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 11 a. t. a náhrady za daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 3 600 Kč ve výši 720 Kč.

O povinnosti zaplatit soudní poplatek bylo rozhodnuto podle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. Žalobkyně je od povinnosti platit soudní poplatek osvobozena, měla ve věci plný úspěch, a proto poplatková povinnost přešla na žalované. Výše poplatku je stanovena v pol. 4 odst. 1 Sazebníku.

Poučení:

Toto usnesení je předběžně vykonatelné.

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. V odvolání musí být uvedeno, kdo je podává, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu a čeho se odvolatel domáhá. Odvolání musí být podepsáno a datováno.

Česká Lípa 1. října 2019

Mgr. Ing. Jana Kliková
samosoudkyně

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Soltanové a soudkyň JUDr. Zuzany Vybíralové a JUDr. Pavlíny Havelkové ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátkou JUDr. Jarmilou Holovčákovou se sídlem Arbesova 400/9, Česká Lípa

proti

žalovaným: 1. [titul] [celé jméno žalovaného], [datum narození]
bytem [adresa žalovaného]
2. [celé jméno žalovaného], [datum narození]
bytem [adresa]
oba zastoupení advokátkou Mgr. Ivou Jónovou
sídlím Bozděchova 97/2, 400 01 Ústí nad Labem

o ochraně rušené držby, o odvolání žalovaných proti usnesení Okresního soudu v České Lípě č.j. 35 C 149/2019-11 ze dne 1. října 2019

takto:

- I. Usnesení Okresního soudu v České Lípě č.j. 35 C 149/2019-11 ze dne 1. října 2019 se v části výroku I potvrzuje potud, že žalovaným se ukládá, aby se zdrželi rušení vlastnického práva žalobkyně k domu na adrese [obec], který je součástí pozemku p. [číslo] dále k pozemkům p. [číslo] vše v obci [obec], [katastrální území], nemovitosti vyklidili (opustili) a předali žalobkyni; ve zbývající části tohoto výroku se napadané usnesení mění tak, že se zamítá žaloba na uložení povinnosti žalovaným předat žalobkyni všechny klíče od vstupních dveří domu, od tří vstupních dveří do garáže a dálkové ovládání od pojezdové vstupní brány.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
- III. Žalovaní jsou povinni zaplatit České republice na účet Okresního soudu v České Lípě soudní poplatek, první žalovaný ve výši 417 Kč a druhý žalovaný ve výši 2 083 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně rozhodl o žalobě z rušené držby dle § 176 o.s.ř. a § 1003 o.z. tak, že výrokiem I uložil žalovaným, aby se zdrželi rušení vlastnického práva žalobkyně k domu na adrese [obec], který je součástí pozemku p. [číslo] k pozemku p. [číslo] vše v obci [obec], k.ú. [část obce], nemovitosti vyklidili (opustili) a předali žalobkyni včetně všech klíčů od vstupních dveří do domu, od třech vstupních dveří do garáže, a dálkového ovládání od pojezdové vstupní brány. Výrokem II uložil žalovaným povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 320 Kč, k rukám zástupkyně žalobkyně, do tří dnů od právní moci usnesení. Výrokem III pak uložil žalovaným povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v České Lípě soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně v žalobě uváděla, že se [osoba] odjela dne 19. 9. 2019 na [země], po jejím návratu dne 23. 9. 2019 obývali její dům bez jejího vědomí žalovaní, a i přes zásahy policie odmítali dům a pozemky opustit a odevzdat jí klíče, když zámky na přístupech k nemovitým věcem byly vyměněny. Z předložených listinných důkazů soud zjistil, že žalobkyně

se [osoba] v domě v [část obce] bydlela, což potvrzuje e-mail adresovaný zástupci jejího manžela ze dne 18. 9. 2019, stejně tak usnesení téhož soudu ze dne 25. 9. 2019 vydané k ochraně žalobkyně a jejího [osoba] na adrese rodinného domu v [část obce]. Stav poslední držby a jejího svémocného rušení je dokladován také úředními záznamy PČR o podání vysvětlení ze dne 24. 9. 2019 a ze dne 23. 9. 2019. Ze spisu PČR vyplývá, že v době dovolené žalobkyně bez jejího vědomí a souhlasu došlo k nastěhování žalovaných do nemovitosti, kdy žalovaní vyměnili v celé nemovitosti zámky a znemožnili žalobkyni nemovitost užívat. I když žalobkyni následně předali jeden klíč k domu, uvedli za přítomnosti příslušníků PČR, že v domě hodlají setrvat, a to bez ohledu na zjevný nesouhlas žalobkyně. Soud na základě těchto listin dospěl k závěru, že žalovaní zasáhli do pokojné držby žalobkyně, když svou přítomností a výměnou zámků svémocně ruší poslední pokojnou faktickou držbu, jež svědčí žalobkyni. Žalobkyně nesouhlasila s přítomností třetích osob ve svém bydlišti, nedala k tomu souhlas. S ohledem na uvedené a zákonnou lhůtu pro rozhodnutí soud bez dalšího zjišťování soud žalobě vyhověl, současně konstatoval, že toto usnesení je předběžně vykonatelné dle § 171 o.s.ř.

2. Proti tomuto usnesení se včas odvolali oba žalovaní. V úvodu svého odvolání hodnotí poměry žalobkyně a [jméno] [příjmení] tak, že jsou manželé a mají ve společném jmění manželů předmětné nemovitosti v [katastrální území], dne 22. 5. 2018 podala žalobkyně u soudu návrh na rozvod manželství a toto řízení není dosud skončeno, z čehož usuzují, že [jméno] [příjmení], manžel žalobkyně má dosud osobní právo uvedené nemovitosti včetně přilehlých pozemků nadále užívat. Nadto předmět podnikání [jméno] [příjmení] se týká těchto pozemků, tyto pozemky obhospodařoval a na to pobíral dotace. Dále popisují konflikty mezi žalobkyní a [jméno] [příjmení] týkající se jejich majetku. Posléze uvádějí, že [jméno] [příjmení] potřeboval pomoci se správou hospodářství, proto pověřil oba žalované správou jeho majetku v katastru [část obce], současně jim umožnil užívat dům a bydlet v něm. Dům byl prázdný, kromě zabudovaných skříní se v něm ničeho nenacházelo, všude byl prach a pavučiny. Pan [příjmení] se ani nedostal do domu, neboť byly kompletně vyměněny všechny klíče, bylo nutno odvrtnat zámek, aby se dostali do domu. Skutečnost, že dům nebyl několik měsíců obývaný, dokládají fotografiemi. Pokud žalobkyně násilně vnikla do domu na adrese [část obce a číslo], z něhož se odstěhovala, porušila domovní svobodu [jméno] [příjmení] a spáchala tak trestný čin. Ode dne 23. 9. 2019 oba žalovaní v domě ani na přilehlých nemovitostech již nepobývali a jediný klíč, který měli, předali na policii právě žalobkyni, žádné další klíče neměli k dispozici. V době kdy žalobkyně podávala návrh na ochranu rušené držby, se tedy žalovaní v nemovitostech již nezdržovali. Jestliže žalobkyně ve svém návrhu uvádí bydliště žalovaných na adrese [část obce a číslo], pak v žádném případě nejde o bydliště žalovaných, neboť bydlí na jiných adresách, soud tak v důsledku toho doručoval žalovaným na nesprávnou adresu. Poslední prokázaný faktický stav v nemovitosti byl ten, že zde bydlel pouze pan [příjmení], neboť je nutné mít za prokázané, že žalobkyně se z dané nemovitosti odstěhovala z vlastní vůle, spolu se svým [osoba]. Žalovaní se tak zde zdržovali na základě pověření panem [příjmení] jako vlastníkem a oprávněným držitelem nemovitostí a posledním faktickým uživatelem. Na straně žalobkyně nebyla dána řádná držba, ani poctivá. Žalobkyně ani neprokázala, že by žalovaní kromě odevzdaného klíče od nemovitosti nějaké další klíče měli k dispozici. Rovněž není pravdivé tvrzení žalobkyně, že ještě 25. 9. 2019 u domu zasahovala Policie ČR, poslední zásah byl dne 23. 9. 2019, kdy jí byl přidán před PČR klíč od domu. Rovněž není pravdou, že by žalovaní vyměnili v celé nemovitosti zámky a znemožnili žalobkyni nemovitosti užívat. Pokud by zavolala manželovi, zcela jistě se mohla znovu do nemovitosti nastěhovat, přestože již byla dlouhodobě odstěhována. V řízení nebylo prokázáno, že by byla žalobkyně v držbě rušena, naopak bylo doloženo a listinami prokázáno, že je to právě žalobkyně, která se snaží řádné, pravé a poctivé držbě oprávněného [jméno] [příjmení] bránit. Žalobu považují za zcela bezdůvodnou a účelovou, navrhují proto, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a žalobu zamítl. Kromě shora uvedených odvolacích důvodů, právní zástupkyně obou žalovaných v odvolání za prvního žalovaného ještě navíc uvedla, že rozhodnutí soudu je dílem rozhodnutí, které je o rušení držby, dílem rozhodnutí o vyklizení a dílem rozhodnutí na

vydání věci. Přičemž tyto společné návrhy mají odlišný procesní postup, který nebyl dodržen, ani žalobkyní, ani soudem. V řízení nebylo nijak prokázáno, že by se žalovaní v nemovitostech ke dni podání návrhu zdržovali. Stanovisko žalovaných soud nezkoumal.

3. V písemném vyjádření žalobkyně k odvolání žalovaných uvádí, že skutečnosti jimi uváděné nejsou pravdivé. Má video a fotky ze dne 14. 9. 2019, kdy byl v domě přítomen manžel a pan [příjmení] a oba viděli, že v domě bydlí. Klíč jí neodevzdali, ani na výzvu policie, vrátili jí klíč od hlavního vchodu ve středu večer 25. 9. v 18.30 hod. v [obec] před policií. Oba žalovaní jí sdělili, že odjíždějí na dva dny, a že se vrátí a v domě budou bydlet společně. Odpoledne téhož dne přijela k domu, hlavní brána i branka byla opět omotána řetězy a uzamčena. V tu dobu přijel soudní vykonavatel pan Kyselka vyvést soudní rozhodnutí, žalovaní jej odmítli vpustit do domu, musel tedy přelézt bránu, o čemž byl pořízen úřední záznam ve spise Okresního soudu v České Lípě 15 Nc 12701/2019. Manžel je již trestně stíhaný za to, že jí omezoval v právu vstupu do nemovitostí a rovněž ji fyzicky napadl. Manžel byl již potrestán soudně vykázán pro své chování vůči ní a [osoba], místo aby se snažil situaci uklidnit, stupňuje své aktivity za pomoci žalovaných. Návrh podala důvodně, neboť jí žalovaní bránili v užívání nemovitostí, jejich pobývání zde považuje za schválnost od manžela.

4. Odvolací soud přezkoumal napadané usnesení včetně řízení, které předcházelo jeho vydáním, a dospěl k závěru, že odvolání žalovaných je jen z části důvodné. K projednání odvolání nebylo nařízeno jednání odvolacího soudu dle § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.

5. Podle § 987 občanského zákoníku tj. zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „o.z.“) je držitelem ten, kdo vykonává právo pro sebe. Podle § 991 věty první o.z. je držba řádná pokud se zakládá na platném právním důvodu.

6. Podle § 996 odst. 1 o.z. poctivý držitel smí v mezích právního řádu věc držet a užívat ji, ba ji i zničit nebo s ní jinak nakládat, a není z toho nikomu odpovědný.

7. Podle § 1003 o.z. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

8. Občanský zákoník poskytuje ochranu soukromým právům v § 987 a následujících o.z., v této souvislosti upravuje dvě kategorie žalob na ochranu držby před jejím porušováním, a sice žalobu pro ochranu držby před rušením, a také žalobu na ochranu před vypuzením z držby. Z toho plyne, že obě žaloby na ochranu držby jsou žalobami represivními, kdy držitel jen reaguje na to, že je ve své držbě rušen, nebo z ní byl dokonce již vypuzen. Obě kategorie těchto žalob představují tzv. žaloby possessorní. Smyslem possessorní žaloby je jen ochrana či obnovení posledního stavu držby, tedy se jedná o řízení o poskytnutí ochrany poslednímu faktickému stavu, kdy soud podle § 178 o.s.ř. v řízení zkoumá pouze dvě základní skutečnosti, a to existenci poslední držby a dále její svémocné rušení, když obě skutečnosti prokazuje žalobce. Soud je povinen o žalobě na ochranu držby rozhodnout do 15 dnů od jejího podání dle § 177 odst. 1 o.s.ř., o věci může rozhodnout bez nařízení jednání. Žalobcem je držitel věci, žalovaný je ten, kdo držitele v jeho držbě ruší. Žalobou se lze domáhat toho, aby se rušitel jednak zdržel dalšího rušení, případně obnovil předešlý stav. Navrhovaný žalobní petit musí odpovídat charakteru rušení, lze se tedy domáhat i vyklizení nemovitosti rušitelem. Soud v řízení o žalobě z rušené držby zjišťuje podle § 178 o.s.ř. na základě žalobních tvrzení jen existenci držby a jejího rušení, naopak žalovaný může v tomto řízení uplatnit jen námitky, že marně uplynula prekluzivní lhůta k podání žaloby stanovená v ustanovení § 1008 o.z., a dále, že na žalobcově straně nebyla dána držba a také, že na jeho straně nebylo dáno svémocné rušení. K samotné držbě je pak třeba uvést, že držba je právní institut spojený s faktickým ovládnutím objektu právního obchodu a s vlastnickou vůlí držitele. Držba je nedílnou součástí vlastnického práva, pokud dotyčná osoba věc skutečně nabyla, tvoří pouze jeden z komplexů vlastnických oprávnění, kterými jsou – věc držet, užívat, požívat a disponovat s ní. Podstatou držby, ať už je součástí vlastnického práva nebo není, je existence dvou základních předpokladů, jež musí být kumulativně splněny. Jednak

musí držitel mít věc ve své moci, musí tedy nad věcí vykonávat faktické panství, což současně neznamená fyzické ovládnutí věci držitelem. Na existenci držby totiž nemá vliv např. ani to, že držitel svého práva nevyužívá, případně nechá hmotnou věc ležet ladem, což může být výrazem jeho vůle, jak hodlá s předmětem své držby nakládat. Druhým předpokladem je vůle nakládat s věcí jako s vlastní, tedy vykonávat právo pro sebe. Ve shora citovaném ustanovení § 991 o.z. je upravena řádná držba, o řádnou držbu se jedná především tehdy, zakládá-li se na platném právním titulu, proto takto formulovaná řádná držba je především součástí vlastnického práva, tedy jedním z komplexů vlastnických oprávnění, nicméně v řízení o ochraně rušené držby se charakter držby neřeší, podstatným je poslední pokojný stav.

9. Dle výše uvedeného bylo v řízení o ochraně rušené držby rozhodné, zda žalobkyně tvrzení o existenci své držby a její rušení ze strany žalovaných prokázala. Rovněž dle názoru odvolacího soudu bylo jednoznačně prokázáno, že žalobkyně je společně se svým manželem vlastníkem předmětných nemovitostí v [katastrální území], když nemovitosti jsou společným jměním obou manželů, a to dokumentem získaným z katastru nemovitostí. Ostatně žalovaní ani otázku vlastnického práva těchto nemovitostí nijak nezpochybují, sami v odvolání potvrzují, že nemovité věci jsou na společném jmění žalobkyně a [jméno] [příjmení]. Právo vlastnické zahrnuje dle zákonné úpravy komplex jednotlivých oprávnění, z nichž pro věc zásadní je právo držby. Rovněž byl prokázán žalobkyní okamžik posledního stavu držby, který je pro rozhodnutí o žalobě zrušené držby významný. Žalobkyně doložila totiž usnesení Okresního soudu v České Lípě č.j. 15 Nc 13502/2019-14 ze dne 25. 9. 2019, kterým bylo nařízeno předběžné opatření proti domácímu násilí. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že bylo vydáno k ochraně její osoby a nezletilého [jméno] [příjmení] k zamezení domácího násilí ze strany manžela [jméno] [příjmení] zajišťující jejich dočasné nerušené bydlení v domě [adresa] v [část obce] a užívání přilehlých pozemků. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že v minulosti byl [jméno] [příjmení] již dvakrát soudem vykázán z tohoto domu a pozemků pro stejné chování (rozhodnutí soudu prvního stupně ze dne 18. 4. 2018 a ze dne 8. 3. 2019), což nasvědčuje tomu, že žalobkyně po celou dobu, tj. od jara roku 2018 do 25. 9. 2019 nemovitosti se synem užívala, jinými slovy osvědčila poslední faktický stav před podáním žaloby na ochranu rušené držby u soudu dne 26. 9. 2019.

10. Dále s žalobkyní předložených úředních záznamů Policie ČR ze dne 23. a 24. 9. 2019 vedených u Obvodního oddělení Policie Žandov pod sp. zn. [číslo jednací], a to především z podání vysvětlení druhého žalovaného vyplývá, že ke svémocnému rušení držby žalobkyně ze strany žalovaných došlo. Druhý žalovaný před policií vypověděl, že dne 21. 9. 2019 se sešel u domu [adresa] v [část obce] s manželem žalobkyně a první žalovaným, na místě se pak dohodli, že budou [jméno] [příjmení] pomáhat při podzimních pracích na pozemcích, současně budou zabezpečovat údržbu domu s možností dům využívat k bydlení. Klíče od domu dostal od [jméno] [příjmení] první žalovaný, měli tak přístup do všech jeho prostor. Tato dohoda týkající se všech předmětných nemovitých věcí však byla zcela evidentně uzavřena pouze jedním z jejich vlastníků, a to manželem žalobkyně, tzn. bez vědomí a souhlasu žalobkyně v postavení druhého vlastníka nemovitostí. Pokud jde o institut společného jmění manželů, pak představuje zvláštní způsob spoluvlastnictví bez toho, aniž by byly určeny podíly k tomuto majetku jako v případě klasického podílového spoluvlastnictví, každý z manželů má tak právo vždy k celé jednotlivé věci tvořící jejich společné jmění. K nakládání se společnou věcí, kam nepochybně přenechání věci k užívání třetím osobám spadá, musí být dle § 1238 odst. 1 o.z. zajištěno jednomyslným rozhodnutím obou manželů. Z tohoto podání druhého žalovaného je rovněž zřejmé, že při zásahu policie v ranních hodinách dne 23. 9. 2019 žalovaní neumožnili přítomné žalobkyni a příslušníkům policie vstup do domu, proto policie vnikla do domu násilím se souhlasem žalobkyně vyložením okna.

11. Pakliže žalovaní užívali popsané nemovité věci bez souhlasu žalobkyně, nadto jí vědomě bránili v přístupu k nim, dopustili se neoprávněného rušení její držby. Tím byli zcela zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 1003 o.z. pro poskytnutí prozatímní ochrany z rušené držby žalobkyni soudním rozhodnutím naplněny, neboť v řízení bylo žalobkyni jednoznačně

prokázáno, že je držitelkou nemovitostí i to, že žalovaní její držbu svémocně rušili. Současně byla zachována subjektivní prekluzivní lhůta k podání této žaloby žalobkyní stanovená v § 1008 odst. 1 o.z., tj. 6 týdenní lhůta, kdy se žalobkyně dozvěděla o svém právu i o osobách ohrožujících její držbu; žaloba byla podána u soudu dne 26. 9. 2019.

12. Protože v tomto řízení nejde primárně o poskytnutí ochrany subjektivním právům, ale o poskytnutí ochrany poslednímu faktickému stavu, mohou obranu žalovaných, jak již uvedeno výše představovat zásadně pouze námitky, týkající se uplynutí prekluzivní lhůty (§ 1008 odst. 1 o.z., dále neexistence držby žalobkyně, nebo skutečnost, že držba nebyla vůbec rušena, stejně tak, že nebyla rušena svémocně. Žalovaní kromě nepodstatných námitek vztahujících se k vzájemným poměrům žalobkyně a [jméno] [příjmení] se bránili tím, že nešlo o neoprávněné rušení držby z jejich strany, neboť měli povolení [jméno] [příjmení] jako vlastníka nemovitosti užívat. To však bylo vyvráceno listinami přiloženými žalobkyní, z nichž vyplývá, že jako druhý vlastník nedala k takovému nakládání s nemovitostmi souhlas. Dále dovozují, že žalobkyně nemohla být držitelkou nemovitých věcí, proto, že nemovitosti byly v době jejich zpřístupnění žalovaným manželem žalobkyně prázdné bez jakéhokoliv vybavení. Pokud však bylo v řízení prokázáno, že žalobkyně se v nemovitostech nezdržovala pouze několik dní, avšak v minulosti a také ještě 25. 9. 2019 jí byla soudem poskytnuta ochrana formou předběžného opatření proti útokům manžela, který byl z předmětných nemovitostí na určitou dobu vykázán, aby jí a také jejímu [osoba] bylo zajištěno nerušené užívání domu i pozemků, pak nemůže být jejich námitka k neexistenci držby žalobkyně důvodná. Dále namítají, že v momentě, kdy žalobkyně podávala žalobu na ochranu rušené držby, se žalovaní již v nemovitostech nezdržovali. Neoprávněné rušení práva držby přichází v úvahu nejen v případě, kdy neoprávněné rušení ze strany rušitele trvá, ale i v případech, kdy již přestalo, avšak existuje konkrétní nebezpečí jeho opakování v budoucnu. Z chování samotných žalovaných, kteří navzdory výzvam přítomné policie k dobrovolnému přístupu žalobkyně i příslušníkům do nemovitosti úporně jejich vstupu bránili, lze dovodit, že jsou na místě důvodné obavy, že by se v budoucnu mohli stejného jednání vůči žalobkyni dopustit. Ohrožení držby žalobkyně z jejich strany tak nadále trvá.

13. Ovšem odvolací soud shledal jako jedinou důvodnou námitku žalovaných, že jediný klíč, který měli od [jméno] [příjmení] odevzdali žalobkyni na policii, avšak žádnými dalšími klíči ani dálkovým ovládním od brány nikdy nedisponovali. Žalobkyně v řízení neprokázala, že by další klíče od nemovitosti či ovládním od brány měli kdy v držení. V samotné žalobě žalobkyně totiž hovoří o klíčích pouze v jediném případě, kdy uvádí, že jí žalovaní na policejním oddělení odevzdali jeden klíč od vstupních dveří domu. Jiná tvrzení vztahující se k dalším klíčům od nemovitostí však žaloba neobsahuje, přestože se žalobkyně domáhá v žalobním petitu jejich vydání. Vzhledem k tomu, že vydání rozhodnutí soudem prvního stupně o žalobě na ochranu rušené držby je limitováno velice krátkou zákonnou lhůtou, nepřichází v úvahu postup dle § 43 odst. 1 o.s.ř. k odstranění vad žaloby, spočívajících v nedostatku skutkového tvrzení. V takovém případě, nemůže být žaloba v této části důvodná, neboť v případě absentujícího skutkového vyličení není ani co dokazovat.

14. Vzhledem k tomu, že žalovaní ke svým tvrzením v odvolání nabídli sice řadu listinných důkazů, avšak jen formou jakéhosi celkového výčtu jednotlivých důkazů v závěru svého podání, aniž uvedli, jaká konkrétní tvrzení chtějí každým z těchto důkazů prokázat, bylo zcela nadbytečné za této situace v odvolacím řízení provádět jakékoliv dokazování, proto bylo o věci odvolacím soudem rozhodnuto bez nařízení jednání.

15. Z výše uvedených důvodů odvolací soud napadené rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné pokud jde o zákaz rušení vlastnického práva žalobkyně vyklizením a předáním nemovitostí žalobkyni dle § 219 o.s.ř. potvrdil (první část výroku I), v části o vydání klíčů a ovladače (druhá část výroku I) odvolací soud napadené usnesení změnil dle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že v tomto rozsahu žalobu zamítl.

16. S ohledem na částečnou změnu napadeného rozhodnutí rozhodl odvolací soud za podmínek ustanovení § 224 odst. 2 o.s.ř. znovu o nákladech řízení účastníků v řízení před soudem prvního stupně. Pakliže každá strana sporu měla v řízení úspěch jen částečný, jenž nelze měřit rozdílným významem věcného rozhodnutí, rozhodl odvolací soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů dle § 142 odst. 2 o.s.ř.

17. Nově také bylo třeba rozhodnout i o poplatkové povinnosti účastníků, pokud jde o soudní poplatek z žaloby. Podle § 2 odst. 3 věty první zákona 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v aktuálním znění, je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení, nebo není-li též od poplatku osvobozen. Žalobkyně byla v řízení od soudního poplatku zcela osvobozena usnesením soudu prvního stupně ze dne 1. 10. 2019, částečně byl v řízení osvobozen i první žalovaný, a to usnesením soudu prvního stupně ze dne 9. 1. 2020, ale pouze v rozsahu 80 %. Podle výsledku řízení byla žalobkyně úspěšná ve svém nároku pouze z části, uvažováno v rozsahu jedné poloviny, proto jen polovina soudního poplatku z žaloby ve výši 5 000 Kč dle položky č. 4 bodu 1. písm. a) Sazebníku soudních poplatků přechází dle shora citovaného ustanovení na žalované, tj. částka 2 500 Kč. Jestliže byl první žalovaný v řízení osvobozen od placení soudního poplatku v rozsahu 80 %, pak vyšší poměr k zaplacení tohoto soudního poplatku dopadne na druhého žalovaného. Z těchto důvodů bylo žalovaným uloženo soudní poplatek z žaloby ve výši 2 500 Kč zaplatit tak, že prvému žalovanému byla uložena povinnost k jeho zaplacení ve výši 417 Kč, druhému žalovanému v plné zbývající výši 2 083 Kč. Lhůta k jeho zaplacení byla stanovena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné (dle § 201, § 238 odst. 1 písm. g) o.s.ř.).

Liberec 25. září 2020

JUDr. Kateřina Soltanová
předsedkyně senátu